

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 1	Utgitt 8 januar	1943
-------	-----------------	------

Innhold.	Side
Forordn. om forskrifter vedrørende inndraging av formue som har tilhørt jøder	1
» om endring av bestemmelsene om forbud mot omsetning av ustemplet kjøtt og skinn av tamrein	3
Skr. om regulering av områdene 1) mellom den regulerte Rosings gate—Akersvegen m. v. og 2) mellom Sannergata—Toftes gate m. v. samt byggevedtekter for områdene	4
Mpr. besl. om bemyndigelse for fiskeridirektøren til å meddele dispensasjon fra bestemmelsene om bruk av motor-drevne snurpenotbåter	9
Forordn. om endring i vedtektene for Norges brannkasse	10
» om utfylling av lov om rett for kommuner til å kreve avstått bruksrett til husrom m. v.	12
» om avgift ved omsetning av grønnsaker og frukt	12
Skr. om gjennomføring av husleieloven i Tjøtta	13
Forordn. om behandling av rasjoneringslegitimasjoner	13
Lov om avgift ved omsetning m. v. av lær- og pelsvarer m. v.	15
Forordn. om gjennomføring av lov om avgift ved omsetning m. v. av lær- og pelsvarer m. v.	16
» om endring i forskriftene om framstilling, omsetning og bruk av metaller	18
Skr. om vedtekt til bygningslovens § 57 for Vang herred, Hedmark fylke	18
Rettelser	19

Forordning. (Finansdepartementet.)

1942

Forskrifter vedrørende inndraging av formue som har tilhørt jøder. 20 novbr.

Med heimel i § 3, tredje ledd, i lov om inndraging av formue som tilhører jøder av 26 oktober 1942 bestemmes følgende:

§ 1. Til å forestå forvaltningen av formue som inndras i henhold til lov om inndraging av formue som tilhører jøder av 26 oktober 1942 opprettes et likvidasjonstyre som får navnet «Likvidasjonstyret for de inndratte jødiske formuer.» Det er direkte underlagt Finansministeren og består av en leder (likvidator) og to rådgivere.

§ 2. Til å forestå avviklingen av de boer som inndras, oppnevner Likvidasjonstyret bobestyrere som står ansvarlige overfor dette. Disse bør fortrinsvis ha juridisk utdannelse.

1942 20 novbr. Hvor forholdene tilsier det, kan Likvidasjonstyret ved siden av bobestyrer oppnevne ett eller flere kontrollerende og rådgivende medlemmer av bostyret. Bobestyrerne må stille garanti, hvis størrelse fastsettes av Likvidasjonstyret. Bostyret og boets øvrige medlemmer handler under samme ansvar som bestemt for konkursbobestyrer. Deres godtgjørelse fastsettes av Finansdepartementet etter innstilling fra Likvidasjonstyret.

Hvor omstendighetene tilsier at revisjon av boets regnskaper utføres av noen annen enn bobestyreren, kan Likvidasjonstyret beskikke en eller flere revisorer.

§ 3. På Finansdepartementets vegne kan Likvidasjonstyret gjennom vedkommende skifterett begjære foretatt beslagleggelse og registrering av formue som skal inndras.

Det kan oppnevne utvalg av registreringsmenn og registreringsvitner til å foreta registrering. Under registreringsforretningen skal minst ett vitne være til stede, samt bobestyreren hvor sann er oppnevnt.

I øvrig kan Likvidasjonstyret gi nærmere bestemmelser om framgangsmåten ved beslagleggelse og registrering.

§ 4. Hvis de vanlige midler som registreringsorganene rår over ikke viser seg tilstrekkelige til å gi fullstendig oversikt over formuestillingen, kan Likvidasjonstyret innhente formuesoppgaver gjennom likningsvesenet. Det kan også søke bistand gjennom andre offentlige myndigheter for å få brakt formuespørsmålet på det rene.

§ 5. Straks registrering er foretatt sendes avskrift av denne til Likvidasjonstyret, i tilfelle også med formuesoppgave som er innhentet på den i § 4 angitte måte. Samtidig innsendes innberetning med opplysninger om det nærmere familieforhold til den hvis formue inndragingen gjelder, og om den antagelige gjeld og dennes fordeling på innen- og utenlandske ikke jødiske og jødiske kreditorer, samt i tilfelle andre opplysninger som kan ha betydning for forvaltningen.

Det innrykkes i «Offentlige kunngjøringer» oppfordring til fordringshaverne om innen 1 måned å melde sine krav for vedkommende bobestyrere. For utenlandske fordringshavere er fristen 2 måneder.

Etter fristens utløp innsendes fordringene med innstilling til Likvidasjonstyret, som treffer nærmere bestemmelser om, og i tilfelle i hvilken utstrekning kreditorer skal dekkes.

§ 6. Bobestyreren sørger straks for at melding om inndragingen blir tinglyst i de distrikter hvor vedkommende, hvis formue skal inndras, har fast eiendom eller skip.

§ 7. Ved inndragningen får tvangsfullbyrdelseslovens § 70, § 71 nr. 2, § 72 nr. 3, 6 og 7, § 73 og § 74 anvendelse så langt de passer. Tvilstilfelle avgjøres av Likvidasjonstyret.

§ 8. Bostyret sørger for at boets aktiva snarest blir 1942 realisert på den mest hensiktsmessige måte. Fast eiendom 20 novbr. skal som hovedregel ikke realiseres. Løsøre skal som hovedregel selges på offentlig auksjon. Omfatter boet bedrift eller forretning avgjør Likvidasjonstyret om bedriften (forretningen) skal nedlegges, selges eller drives videre. I øvrig gir Likvidasjonstyret nærmere forskrifter.

Kjøpekontrakter og heimelsdokumenter for fast eiendom og skip, utstedes av Likvidasjonstyret, som også kvitterer pantedokumenter og transporterer verdipapirer. Det samme gjelder kjøpekontrakter for igangværende forretningsvirksomhet av enhver art.

Leilighet som jøde har hatt eiendomsrett til skal, så snart den er ledig, overdras til Finansdepartementet, som deretter disponerer den. Dette gjelder uansett om det er tale om enebolig, boligkompleks, aksjeleilighet, obligasjonsleilighet osv.

Ledige leiligheter som jøde bare har hatt leierett til, disponeres av Likvidasjonstyret. Til disse skal NS-medlemmer i stats- og partistillinger være fortrinnsberettiget. Deretter kommer andre NS-medlemmer i betraktning.

§ 9. Etter hvert som realisasjonen skrider fram innbetales boets utbringende i Norges bank. Dog beholdes tilbake et tilstrekkelig beløp til å dekke kreditorer og utgifter ved bobehandlingen.

For hver innbetaling sendes samtidig oppgave til Likvidasjonstyret og Finansdepartementet.

Så snart bobehandlingen er ferdig, sendes sluttberetning, fullstendig regnskap og oppgjør til Likvidasjonstyret, som deretter sender innstilling med forslag til godtgjørelse til Finansdepartementet.

§ 10. Finansdepartementet ansetter Likvidasjonstyrets endelige godtgjørelse etter at avviklingen er tilendebrakt.

§ 11. Likvidasjonstyrets regnskaper revideres av Riksrevisjonen. Denne kan også revidere bostyrenes regnskaper i den utstrekning det antas hensiktsmessig, selv om disse har vært underlagt privat revisjon i henhold til § 2, annet ledd.

Oslo 20 november 1942.

Prytz.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

18 desbr.

Endring av bestemmelsene om forbud mot omsetning av ustemplet kjøtt og skinn av tamrein.

I medhold av lov av 10 desember 1942 bestemmes at punkt 1 i Landbruksdepartementets bestemmelser av 4 september 1935 om forbud mot omsetning av ustemplet kjøtt og

1942 skinn av tamrein, jfr. forordning av 28 juni 1941, heretter 18 desbr. skal lyde så:

«Innen Finnmark og Troms fylker og den del av Nordland fylke som hører under Troms lappefogeddistrikt er det forbudt å avhende, falby, kjøpe, eller motta kjøtt og skinn av tamrein med mindre det er stemplet på nedenfor fastsatte måte. De beføyelser som etter disse regler er tillagt fylkesmannen, skal for den del av Nordland fylke som hører under Troms lappefogeddistrikt, tilligge fylkesmannen i Troms.»

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Oslo 18 desember 1942.

Th. J. O. Fretheim.

22 desbr. Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes vedtak av ordføreren i Oslo 16 oktober 1942 om regulering av:

1. Området mellom den regulerte Rosings gate—Akersvegen—Dops gate—Fredensborgvegen—Maridalsvegen—Møllervegen—Nordre gate—Toftes gate—Herslebs gate inklusive dennes nordøstside—den regulerte Sars' gate inklusive dennes østside—Lakkegata—Urtegata—Platous gate—Grønlandsleiret—Hollendergata—Schweigaards gate inklusive dennes sørside—den regulerte Gunnerus gate inklusive dennes sørside—Fred. Olsens gate—Jernbanetorget—Strandgata—Prinsens gate—Skippergata—Storgata—Brugata—Akerselva til Ankerbrua—Hausmanns gate—Mariboos gate—Osterhausgata—Møllergata—Wilses gate—Thor Olsens gate—Akersgata og Ullevålsvegen.
2. Området mellom Sannerget—Toftes gate inklusive dennes østside til Rathkes gate—Nordre gate og Akerselva til Sannerbrua.

Fra det samlede område er dog unntatt strøket mellom Søndre gate—Thv. Meyers gate—Nordre gate—Toftes gate—Helgesens gate—Thv. Meyers gate—Schleppegrells gate—Markvegen—Grüners gate—Fossvegen—Nordre gate—Markvegen.

Samtidig har departementet stadfestet vedtekter for de således regulerte områder, vedtatt av ordføreren 16 oktober 1942.

Vedtektene lyder så:

Vedtekt for det i skrivelsen under 1 nevnte område.

§ 1.

- A. Det tillates med de nedenfor under punkt B nevnte unntak bare ført opp bygninger bestemt for boliger eller for-

retningslokaler forutsatt at disse ikke er i strid med byg- 1942
ningsvedtektenes § 63, 1. Det er dessuten adgang til opp- 22 desbr.
førelse av stall, garasjer eller liknende bebyggelse til opp-
bevaring av driftsmidler.

B. Unntatt fra foranstående er arealer som er satt av til:

1. Offentlig bebyggelse så lenge de disponeres til dette bruk, på reguleringsplanen merket «Off. bebygg.».
2. Industriebbyggelse, på reguleringsplanen merket med gult.

På tomter hvor det finnes eldre industrianlegg av nevne-
verdig betydning, kan bygningsrådet tillate videre utbygging
av disse selv om de ikke ligger på de foran nevnte arealer.

§ 2. All ny bebyggelse skal føres opp i de vedtatte bygge-
linjer.

Hvor indre byggelinjer ikke er angitt er bebyggelsens
dybde begrenset ved bygningsvedtektenes bestemmelser og
side- og bakbygninger er her tillatt i sånn utstrekning at byg-
ningslovens krav til lys og luft for oppholdsrom for mennesker
tilfredsstilles.

Denne bebyggelses høyde må ikke overstige det tilhø-
rende gårdsroms bredde (dybde). Hvor flere gårdsrom støter
til hverandre og er sikret mot bebyggelse, skal bygningsrådet
kunne beregne høyden i forhold til disses sammenlagte ut-
strekning.

Uansett det som er nevnt foran kan bygningsrådet tillate
at no eksisterende bebyggelse som er ført opp før disse ved-
tekter trådte i kraft og som ikke er lagt etter byggelinjene,
blir undergitt slik om- eller tilbygging som bygningsloven
og de alminnelige bygningsvedtekter i øvrig tillater. Dette
gjelder såfremt bygningsrådet ikke mener at disse arbeider
må betegnes som hovedombygging eller er til hinder for gjen-
nomføring av byplanen.

§ 3. Bygningen skal føres opp til den største gesims-
høyde som er fastsatt ved byplanen. Hvor det ikke er påført
gesimshøyder eller etasjeantall skal bebyggelsen føres opp til
den største høyde som er tillatt etter vedtekt til bygnings-
lovens § 71.

Over gesimsen kan — eventuelt skal — føres opp over-
etasjer i slikt antall og innenfor den vinkel som er anført
på reguleringsplanen. Hvor ingenting er anført om takvin-
kelen skal overetasjen ligge innenfor en hellingsvinkel på
45°. Mellom overetasjen og gesimsen skal taket være flatt;
taket for øvrig skal være flatt med en hellingsvinkel på mak-
simum 10°.

§ 4. Bygningene skal på alle fra gate synlige sider (her-
iblant også branngavler, for så vidt disse ikke er dekket av

1942 nabohus) ha fasademessig utstyr. De forskjellige bygningers ytre skal for sammenhørende bygningsgrupper være i det vesentlige i samsvar med hverandre, utført i noenlunde ensartete materialer og farge samt — så vidt mulig — med gjennomgående gesims- og mønehøyder, like og sammenfallende takformer og harmoniserende arkitektur.

§ 5. Hvor det er regulert tilbaketrukket byggelinje skal eiendommene mot gate innhegnes med åpent «parkgjerde» av høyst 0,50 m høyde. Fra dette kan unntak gjøres ved vedtak av en felles plan for større sammenhengende områder. Innhegningen skal være av samstemmende utseende og materialer for sammenhengende områder.

Bygningsrådet kan fastsette bestemmelser for opparbeidelse av åpent område mellom bygningsblokker. Det kan også forlange at det til dekning av innblikk fra gata føres opp muret eller støpt innhegning av minst 1,80 m høyde i linjen mellom gatefasadene.

§ 6. Uansett foranstående gjelder for nedennevnte følgende

Særbestemmelser

(på reguleringsplanen anført S. B.).

8. I den indre fløybebyggelse i kvartalet mellom Stenersgata—Lybekkergatas forlengelse—Karl XII's gate—Gunnerusgatas forlengelse og Nygata kan rom til varig opphold for mennesker bare innres i de to øverste etasjer.

§ 7. Reguleringsrådet eller, hvor loven krever det, bygningsrådet kan tillate unntak fra disse vedtektene hvor særlige grunner taler for det. Dette må i tilfelle skje under iakttagelse av bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Oslo.

Ved dette vedtak oppheves de byggeregler eller byplanvedtekter som tidligere er vedtatt for de samme strøk.

Vedtekt for det i skrivelsen under 2 nevnte område.

§ 1.

A. Med de unntak som er nevnt nedenfor under punkt B tillates det bare ført opp beboelseshus.

B. Unntatt fra boligbestemmelsen er:

1. Strøk som hører til «indre sone», og arealer som er satt av til:
2. Offentlig bebyggelse så lenge de disponeres til dette bruk, på byplanen merket «Off. bebygg.».
3. Forretningsbebyggelse av den art, som er nevnt nedenfor, på byplanen fargelagt med brunt.
4. Industriebbyggelse, på byplanen fargelagt med gult.

Ad 3. Ved forretningsbebyggelse forstås en bebyggelse med lokaler for kontorer, magasiner, lagere og liknende som er bestemt for direkte vareomsetning og som kan føre med seg stadig fra- og tilbringelse av gods, tilstrømning av mennesker, lukt, larm eller andre forhold som er sjenerende for boligene omkring. 1942 22 desbr.

Ad 3 og 4. På tomter, hvor det finnes eldre forretnings- eller industrianlegg av nevneverdig betydning, kan bygningrådet tillate videre utbygging av disse, selv om de ikke ligger på de arealer som er nevnt foran.

§ 2. Bebyggelsen skal være dels tett, dels åpen etter som det er vist på byplanen. Hvor denne fastsetter åpen bebyggelse skal bygningene være helt frittliggende eller bygd sammen to og to inn til en felles grenselinje og for øvrig frittliggende med mindre det er bestemt annerledes i byplanen ved fastsettelse av indre byggelinjer.

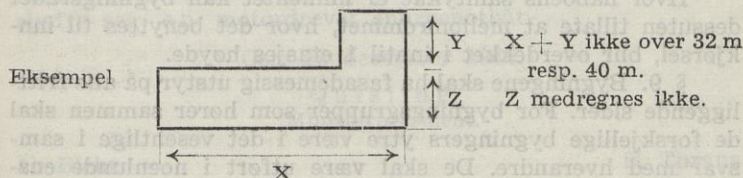
Fra det som er nevnt foran kan unntak gjøres for uthus og garasjer som omhandlet nedenfor under § 7.

Minste avstand mellom frittliggende bygninger skal svare til høyeste tilstøtende bygnings høyde, målt fra overkant terreng til murlivets øvre avslutning, og ikke være under 8 m.

§ 3. All ny bebyggelse skal føres opp i de vedtatte byggelinjer. Hvor indre byggelinjer ikke er regulert, er bebyggelsens dybde begrenset ved bygningsvedtektenes bestemmelser.

Uansett det som er nevnt foran kan bygningrådet tillate at no eksisterende bebyggelse, som er ført opp før disse vedtekter trådte i kraft og som ikke er lagt etter byggelinjene blir undergitt slik om- eller tilbygging som bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter i øvrig tillater. Dette gjelder såfremt bygningrådet ikke mener at disse arbeider må betegnes som hovedombygging eller er til hinder for gjennomføring av byplanen.

§ 4. Fasadelengden for enkelt frittliggende bygning må ikke være over 32 m. Dersom to eller flere bygninger bygges sammen langs byggelinjen tillates dog en lengde inntil 40 m. Bygninger som ligger på hjørne eller i vinkel med gata måles etter lengden av de sammenlagte front- (ikke gårds-) fasader med fradrag av bygningens dybde.

1942 Unntak fra bestemmelsene foran skjer dersom dette er
22 desbr. fastsatt på byplanen ved indre byggelinjer eller ved angivelse
av fasadenes maksimumslengde.

§ 5. Bygningene kan føres opp med det etasjeantall som er skrevet på byplanen. Hvor gesimshøyder er påført skal bygningene føres opp til den høyde som således er angitt. Hvor planene ikke angir noe om dette gjelder bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter.

Hvor det er regulert åpen bebyggelse kan det over det foran nevnte etasjeantall, dersom dette er anført på planen, innres overetasje (O. E.) til loft eller leilighet, enten a) under hellende tak eller b) hvor det er flatt tak, innenfor tilbake-trukne yttervegger. Ingen del av overetasjen må ligge utenfor en hellingsvinkel på 45°.

Det må sørges for at det i overetasjen, hvor slik finnes, eller annet sted i bygningen, foruten vanlige kjellerrom (buer) anordnes oppbevaringsrom for hver leilighet. Dette skal svare til minst 10 % av leilighetens gulvflate, dog aldri under 3 m² og isolert mot kulde, fuktighet og liknende på slik måte som bygningsmyndighetene bestemmer.

Overkant hovedgesims (d. e. murlivets øvre avslutning) må ikke legges mer enn 1,0 m over himlingen i øverste fulle etasje.

§ 6. Hvor etasjeantallet er begrenset skal kjelleren, hvor denne er innredet til varig opphold for mennesker, regnes med i etasjeantallet; dog regnes ikke kjelleren med såfremt det i denne bare innres portnerbolig (d. e. leilighet på maksimum 3 værelser og kjøkken) og andre kjellerrom som er nødvendige for beboerne.

§ 7. Uansett bestemmelsene i § 1 kan bygningsrådet, dersom reguleringsrådet ikke har noe å innvende, tillate ført opp uthus eller garasje på den del av tomta som finnes passende, enten frittliggende eller i direkte tilknytning til hovedbygningen. Uthus eller garasje må ikke ha over 1 etasjes høyde og ikke benyttes til beboelse.

§ 8. I det frie mellomrom av minst 4 m mellom frittliggende bygning og nabogrense kan bygningsrådet tillate at det anbringes overbygninger over utgangsdører dersom det fra disses ytterkant er minst 2 m til nabogrense.

Hvor naboens samtykke er innhentet kan bygningsrådet dessuten tillate at mellomrommet, hvor det benyttes til innkjørsel, blir overdekket i inntil 1 etasjes høyde.

§ 9. Bygningene skal ha fasademessig utstyr på alle frittliggende sider. For bygningsgrupper som hører sammen skal de forskjellige bygningers ytre være i det vesentlige i samsvar med hverandre. De skal være utført i noenlunde ens-

artete materialer og farge og — så vidt mulig — med gjen- 1942
nomgående gesims- og mønehøyder, like og sammenfallende 22 desbr.
takformer og harmoniserende arkitektur.

§ 10. Hvor det er regulert åpen bebyggelse på byplanen, og hvor bygningenes fasader ikke ligger i gatelinjen, skal eiendommene mot gate innhegnes med åpent stakitt av høyst 1,2 m høyde, fundamentert på stolper eller granittsokkel. Fra dette kan unntak gjøres ved vedtak av en felles plan for større sammenhengende områder. Stakittet skal være av samstemmende utseende og materialer for sammenhengende områder.

Bygningsrådet kan fastsette bestemmelser for opparbeidelse av det åpne område mellom frittliggende bygningsblokker. Det kan også forlange at det til dekning av innblikk fra gata føres opp muret eller støpt innhegning av minst 1,80 m høyde i linjen mellom gatefasadene.

§ 11. Uansett foranstående gjelder for nedennevnte følgende

Særbestemmelser

(på byplanen anført S. B.).

Det finnes ingen særbestemmelse for denne bydel.

§ 12. Reguleringsrådet eller, hvor loven krever det, bygningsrådet kan tillate unntak fra disse vedtektene hvor særlige grunner taler for det. Dette må i tilfelle skje under iakttagelse av bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Oslo.

Ved dette vedtak oppheves de byggeregler og byplanvedtekter som tidligere er vedtatt for de samme strøk.

Ministerpresidentens beslutning.

23 desbr.

Under vintersildfisket (stor- og vårsildfisket) 1943 kan fiskeridirektøren eller den han bemyndiger meddele dispensasjon fra bestemmelsene under punkt 1 og 2 i kongelig resolusjon av 15 oktober 1937 om bruk av motordrevne snurpenotbåter.

Dispensasjon må ikke meddeles så lenge det opplyses at noen av de snurpefartøyer som deltar i fisket ikke har kunnet skaffe seg en motordrevet snurpenotbåt.

Oslo 23 desember 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

F. Thrana.

1942 Forordning. (Innenriksdepartementet.)

23 desbr.

Endring i vedtektene for Norges brann-
kasse av 10 juli 1931.

I vedtektene for Norges brannkasse skal følgende bestem-
melser lyde slik:

A. Bygningsforsikringen.

§ 8. Alminnelig branntakst begjæres hos branntakstbestyreren. Forretningen holdes under ledelse av branntakstbestyreren, og takstene avgis av to takstmenn.

Bestyreren skal delta i verdsettelsen for så vidt takstmennene er uenige om beløpet.

Branntaksten innføres på stedet i takstprotokollen som ved forretningens slutning underskrives av bestyrer og menn.

§ 13, 3 ledd. Antallet av takstmenn er 3. Når det i undertaksten har deltatt en takstmann som er oppnevnt i henhold til § 9, første ledd, skal det til overtaksten så vidt mulig oppnevnes to sånne. For øvrig gjelder for overtakster det samme som for undertakster.

§ 70, 1 ledd. For branntakster som avholdes under branntakstbestyrerens ledelse, betales følgende salærer:

		Til bestyreren	Til hver av mennene
		Kr.	Kr.
Når taksten ikke overstiger	kr. 10 000	6	5
Når taksten er over kr. 10 000 men			
ikke over	» 25 000	7,50	6
» » » » kr. 25 000 men			
ikke over	» 50 000	9	7
» » » » kr. 50 000 men			
ikke over	» 75 000	11	8
» » » » kr. 75 000 men			
ikke over	» 100 000	12,50	9
» » » » kr. 100 000 men			
ikke over	» 250 000	14	10
» » » » kr. 250 000		16	12

§ 73. For enklere branntakster uten bestyrer tilkommer hver av takstmennene kr. 5 og branntakstbestyreren for forretningens innførelse i protokollen og revisjon kr. 3. For tilsigelse betales etter § 70. Bestemmelsen i § 70 om godtgjørelse for reisedager kommer til anvendelse.

§ 75, 2 ledd. For taksterklæringer ved små skader tilkommer hver av takstmennene kr. 5.

§ 77, 1 ledd. For taksterklæringer og besiktigelser som 1942 ikke går inn under de foran i dette kapitel nevnte, tilkommer 23 desbr. branntakstmenn og bestyrer hver kr. 5, den siste tillike skyssgodtgjørelse.

§ 93, 2 og 3 ledd. Enn videre svarer Brannkassen for skade på røranlegget med vannbeholdere, fødekasser, ekspansjonskar og radiatorer samt utgifter til nødvendige oppbrytningsarbeider, når skaden er oppstått på sånn måte som angitt i første ledd.

Ved særskilt avtale kan ansvaret utvides til å omfatte vanntap som er en følge av forsikringstilfellet.

§ 94. Forsikringen omfatter ikke:

- a. Skade på badekar, vasker, spyttefontener og vannklosetter, alle slags beholdere av glass, steintøy eller porselen samt fyringskjeler.
- b. Skade på stikkledninger som ikke er tilknyttet ledning fra kommunalt eller annet offentlig vannverk.
- c. Utgifter ved staking og tining av anlegget eller pakking av kraner eller kuplinger.
- d. Soppskade.
- e. Skade som skyldes brann, lynnedslag eller jordrystelse eller eksplosjon som oppstår annet steds enn i bygningens ledningssystem for varme og varmtvann.
- f. Skade som kommer av at vann slås ut eller som skyldes golvvask, inntrenging av grunn- eller regnvann, tilbakeslag fra kloakkledning eller oversvømmelse som skyldes snøsmelting eller andre naturbegivenheter.
- g. Skade som inntreffer i enebolig som står ubebodd uten at tilførselen til vann eller sentralvarmeanlegg er avstengt.

§ 102. Av skade på røranlegget med dertil knyttete innretninger (§ 93, 2 ledd) bærer forsikringstakeren selv de første 30 kroner.

For øvrig svarer Brannkassen fullt ut inntil forsikringssummen hvis den i forsikringsbrevet angitte verdi ikke er mindre enn bygningens forsikringsverdi (§ 37, 1 ledd).

Er den i forsikringsbrevet angitte verdi mindre enn forsikringsverdien, erstattes bare så stor del av skaden som svarer til forholdet mellom den i forsikringsbrevet angitte verdi og forsikringsverdien. Skade som ikke overstiger 10 pst. av forsikringssummen, erstattes dog også i dette tilfelle fullt ut. Det samme gjelder skader inntil 20 pst. av forsikringssummen når forsikringsverdien ikke overstiger den i forsikringsbrevet angitte verdi med mer enn 10 pst.

1942

B. Løsøreforsikringen.

- 23 desbr. § 39. Alle anvisninger vedkommende løsøreforsikringer kan i stedet for av kontorsjefen, jfr. lovens § 18, paraferes av sjefen for avdelingen for løsøreforsikring.

Oslo 23 desember 1942.

Hagelin.

- 23 desbr. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Utfylling av lov om rett for kommuner til å kreve avstått bruksrett til husrom m. v. av 7 november 1942.

Med heimel i lov om rett for kommuner til å kreve avstått bruksrett til husrom m. v. av 7 november 1942 § 11 gjør departementet dette vedtaket:

I kommuner hvor det ikke er antatt særskilt namsmann avgjør Sosialdepartementet hvem som i stedet for namsmannen skal være medlem av den nemnd som er omhandlet i lovens § 5.

Oslo 23 desember 1942.

J. A. Lippestad.

- 23 desbr. **Forordning.** (Landbruksdepartementet.)

Avgift ved omsetning av grønnsaker og frukt.

I samsvar med lov av 10 juli 1936 til å fremja omsetningen av jordbruksvarer, jfr. forordning av 31 januar 1942, bestemmes:

§ 1. I tiden 1 januar 1943—31 desember 1943 skal det betales avgift ved salg av grønnsaker og frukt fra produsent. Avgiftsplikten omfatter av grønnsaker ethvert salg fra produsent av kål av alle slag, gulrøtter, matneper, selleri, purre, rødbeter, matløk av alle slag, meloner, tomater, agurker, persille, spinat, erter og bønner, gresskar, pastinakk, jordskokk, pepperrot, rabarbra, asparges, reddiker, salat, sjampinjong og dill. Av frukt omfatter avgiftsplikten ethvert salg fra produsent av epler, pærer, plommer og kirsebær.

§ 2. Avgiften som innbetales tli Omsetningsrådet eller den det bestemmer fastsettes til 2 % av salgsbeløpet, og beregnes av brutto salgsbeløp fra produsent (notabeløpet inklusive frakt og emballasje og eventuell avgift til staten hvor dette er inkludert i prisen på varen).

§ 3. Ved salg fra produsent til salgslag, grossister, detaljister og til konserverfabrikker og liknende bedrifter som tar imot nevnte varer fra produsent for omsetning eller for-

edling kreves avgiften opp hos bedriften som er ansvarlig for den. 1942
23 desbr.

Ved salg fra produsent til sykehus, pleiehjem, hoteller, kafeer og andre større forbrukere kan Omsetningsrådet bestemme at avgiften skal kreves opp hos mottakeren.

§ 4. Omsetningsrådet kan gi nærmere regler om avgiftens innbetaling, om oppgaveføring og om kontroll med at avgiften blir betalt. Reglene må godkjennes av departementet.

Omsetningsrådet eller den det gir fullmakt fører kontroll med oppgavene og innbetalingene. Rådet eller de som antas til å føre kontroll har adgang til enhver bokføring og alle opptegnelser og dokumenter vedrørende omsetningen av de i § 1 nevnte varer.

§ 5. Unntatt fra avgiftsplikten er salg fra produsent til arbeidere på gården eller i gartneri- eller hagebruksvirksomheten og leveranser til oppfylling av kår- eller forpaktningsskontrakter. Med departementets godkjennelse kan Omsetningsrådet gi regler om fritaking for avgift også for annet småsalg.

Hvor særlige forhold taler for det, kan Omsetningsrådet frita for avgift i det enkelte tilfelle.

§ 6. Overtredelse av denne forordning eller av bestemmelser gitt etter den er straffbar.

§ 7. Denne forordning trer i kraft 1 januar 1943.

Oslo 23 desember 1942.

Th. J. O. Fretheim.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

23 desbr.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Tjøtta herred, Nordland fylke, 7 desember 1942 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Tjøtta, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder:

Husleielovens §§ 37—39 skal gjelde i Tjøtta.

Forordning. (Forsyningsdepartementet.)

30 desbr.

Behandling av rasjoneringslegitimasjoner.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Ved rasjoneringslegitimasjoner forstås i denne forordning rasjoneringskort og merker derav, anvisninger, kjøpetillatelser, kjøpekort, kundekort, malingsanvisninger, slakte- tillatelser, gjenkjøpsbevis, brukstillatelser, kjøretillatelser, transporttillatelser og andre dokumenter av enhver art som

1942 etter de til enhver tid gjeldende forsynings- og rasjonerings-
30 desbr. bestemmelser er bestemt til å tjene som bevis for lovligheten
av framstilling, bruk, omsetning, transport eller lagring av
varer eller andre ting.

§ 2. Rasjoneringslegitimasjoner og skjemaer og blanketter for slike legitimasjoner, som vedkommende myndighet mottar for utlevering til publikum, skal oppbevares under lås og lukke og for øvrig under iakttagelse av slike sikkerhetsforanstaltninger som er vanlige ved oppbevaring av penger og verdipapirer.

§ 3. Den som har mottatt rasjoneringslegitimasjoner eller skjemaer eller blanketter for slike legitimasjoner fra forsyningsmyndighetene, skal oppbevare dokumentene på forsvarlig måte.

Vedkommende direktorat i Forsyningsdepartementet gir nærmere bestemmelse om hvorvidt og i tilfelle i hvilken utstrekning og på hvilken måte bortkomne rasjoneringslegitimasjoner blir erstattet. Det kan herunder bestemmes at private forbrukere bare kan få erstattet bortkomne legitimasjoner mot at det samtidig fraklippes forbrukerens rasjoneringskort for nytelsesmidler et nærmere bestemt antall merker.

§ 4. Den som fra forsyningsmyndighetene mottar rasjoneringslegitimasjon om hvilken han antar eller har grunn til å anta at den rettelig ikke skulde ha vært utlevert eller tilsendt ham, plikter uten opphold å underrette vedkommende forsyningsmyndighet om forholdet.

Det er forbudt å bruke slik legitimasjon som omhandlet i første ledd uten tillatelse av vedkommende myndighet.

§ 5. Den som finner rasjoneringslegitimasjoner eller skjemaer eller blanketter for slike legitimasjoner plikter uten opphold å sende eller innlevere disse til forsyningsnemnda i distriktet med opplysning om tid og sted for funnet.

§ 6. Den som ved salg eller levering av varer eller andre ting har mottatt rasjoneringslegitimasjoner, skal oppbevare disse på forsvarlig måte, så vidt mulig under lås og lukke og for øvrig under iakttagelse av slike sikkerhetsforanstaltninger som er vanlige ved oppbevaring av penger og verdipapirer.

§ 7. Den som sender eller leverer inn rasjoneringslegitimasjoner til forsyningsmyndighetene, plikter å påse at det samtidig gis riktige og uttømmende skriftlige opplysninger om art og mengde av de legitimasjoner sendingen eller leveringen omfatter. Det skal av opplysningene framgå hvilke vareslag som i tilfelle er solgt mot de forskjellige arter av legitimasjoner.

§ 8. Postforsendelse av rasjoneringslegitimasjoner og skjemaer og blanketter for slike legitimasjoner skal skje som rekommandert forsendelse eller verdiforsendelse. Annen forsendelse av slike dokumenter skal skje på mest mulig betryggende måte.

Vedkommende direktorat i Forsyningsdepartementet kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne paragraf.

§ 9. Det er forbudt å overdra eller erverve rasjoneringslegitimasjoner, hvis ikke annet er uttrykkelig bestemt eller utvetydig forutsatt i de til enhver tid gjeldende forsynings- og rasjoneringsbestemmelser.

§ 10. Når det hos produsent eller forhandler er underskudd i beholdningen av rasjoneringslegitimasjoner eller av varer som det er forbudt å overdra uten etter særskilt tillatelse fra forsyningsmyndighetene eller mot levering av rasjoneringslegitimasjoner og hans forhold ikke rammes av noen annen straffebestemmelse, straffes han eller i tilfelle den ansvarlige leder på samme måte som fastsatt for uaktomme handlinger i § 1 i forordning om straff for svart-handel og snikhandel av 28 januar 1942, med mindre det godtgjøres at underskuddet ikke kan legges den ansvarlige leder til last.

§ 11. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av bestemmelsene i §§ 3—9 er straffbar og kan medføre inn-draging, jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer § 2, første ledd.

§ 12. Denne forordning trer i kraft 1 januar 1943.

Samtidig oppheves tidligere bestemmelser om forbud mot overdragelse eller ervervelse av rasjoneringslegitimasjoner.

Oslo 30 desember 1942.

E. Blehr.

1943

Lov om avgift ved omsetning m. v. av lær- og pelsvarer m. v. 4 janr.

§ 1. Til dekning av Norges lærstyes utgifter skal det svares avgifter til staten ved omsetningen av råstoffer for lær-, lærvare-, skotøy-, skinn- og pelsindustrien og av produkter framstilt av slike råstoffer samt ved leiegarving og leieberedning. Avgift svares dog ikke ved detaljsalg av ferdige forbruksvarer eller ved omsetning av uberedte skinn av pelsdyr alet i pelsdyrgård.

§ 2. Sjefen for Forsyningsdepartementet eller den han bemyndiger gir bestemmelser om:

- 4 janr. a) avgiftenes størrelse og grunnlaget for beregningen,
 b) avgiftenes oppkreving og inndriving,
 c) plikt til å gi oppgaver og opplysninger,
 d) ettersyn og kontroll,
 e) annet som finnes nødvendig til gjennomføring av denne lov.

Herunder kan bestemmes at et omsetningsledd helt eller delvis skal fritas for avgift.

Bestemmelser som omhandlet under a gis i samråd med sjefen for Finansdepartementet.

§ 3. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser som er gitt i medhold av denne lov eller medvirker til det, straffes med bøter, for så vidt det for overtredelsen ikke er fastsatt særskilt straff i den alminnelige straffelov.

§ 4. Lov av 18 juli 1917 inneholdende tillegg til lovgivningen om stempelavgift av dokumenter oppheves.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

Oslo 4 januar 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

Minister for Forsyningsdepartementet.

F. Thrana.

4 janr. **Forordning. (Forsyningsdepartementet.)**

Gjennomføring av lov om avgift ved omsetning m. v. av lær- og pelsvarer m. v.
 av 4 januar 1943.

I medhold av lov av 4 januar 1943 om avgift ved omsetning m. v. av lær og pelsvarer m. v. og i samråd med sjefen for Finansdepartementet bestemmes:

§ 1. Ved enhver omsetning av råstoffer for lær-, lærvare-, skotøy-, skinn- og pelsindustrien og av produkter framstilt av slike råstoffer og ved leiegarving og leieberedning skal innenlandsk selger, leiegarver og leiebereder for resten av budsjetterminen 1942—43 svare avgift til staten stor 4 0/00 av fakturabeløpet iberegnet omsetningsavgift.

Unntatt fra avgiftsplikt er:

- Produsenter av huder og skinn.
- Oppkjøpere av huder og skinn.
- Handlere ved salg i detalj av ferdige forbruksvarer til forbruker.

Videre omfatter avgiftsplikten ikke omsetning av uberedte skinn av pelsdyr alet i pelsdyrgård.

§ 2. Avgiften skal bæres av selgeren, leiegarveren eller 4 janr. leieberederen og kan ikke legges til eller innregnes i prisen eller vederlaget.

Avgiften rundes av oppad til nærmeste 10 øre.

§ 3. I de tilfelle hvor det skal svares avgift etter bestemmelsene i denne forordning, skal selgeren, leiegarveren eller leieberederen sende medkontrahenten faktura på varene. Norges lærstyre kan fastsette skjema for slik faktura.

Avgiften avgjøres ved påklebning av særlige stempelmerker på den originale faktura. Den avgiftspliktige skal kassere stempelmerkene straks etter påklebningen ved å skrive eller stemple sitt navn eller firma tvertover merket med angivelse av år og dag for kassasjonen.

Har en avgiftspliktig ikke avgjort pliktig avgift ved bruk av stempelmerker, kan det beløp som tilsvarer den pliktige avgift drives inn ved utpanting etter oppgave fra Norges lærstyre.

§ 4. Direktoratet for industriforsyning kan fastsette nærmere bestemmelser om oppkreving av avgiften og om de avgiftspliktiges regnskapsføring.

Direktoratet kan helt eller delvis frita et omsetningsledd for avgiftsplikt og kan i det enkelte tilfelle ettergi skyldig avgift.

§ 5. Enhver som er avgiftspliktig, skal gi slike oppgaver og opplysninger som til enhver tid foreskrives av Norges lærstyre til gjennomføring av denne forordning.

§ 6. Norges lærstyre eller personer som styret gir myndighet til det, skal når som helst ha adgang til hos den avgiftspliktige å foreta slikt ettersyn som finnes nødvendig til kontroll av at vedkommende oppfyller sine plikter etter denne forordning eller bestemmelser som er gitt i medhold av § 5.

Den som foretar ettersyn som omhandlet i første ledd, skal ha taushetsplikt om drifts- og forretningsforhold som han får kunnskap om ved utførelsen av forretningen.

§ 7. Forsyningsdepartementet kan pålegge den avgiftspliktige å betale de omkostninger som ettersynet har medført når det ved dette viser seg at vedkommende har overtrådt denne forordning eller forordning om Norges lærstyre av 18 november 1942 eller forskrifter gitt med heimel i disse. Størrelsen av disse omkostninger fastsettes med endelig virkning av departementet.

Det beløp den avgiftspliktige i henhold til foregående ledd er pålagt å betale, skal innen en uke fra mottagelsen av kravet betales til statens alminnelige oppebørselsbetjent i distriktet. Beløpet kan drives inn ved utpanting.

4 janr. § 8. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse er straffbar, jfr. § 3 i lov av 4 januar 1943 om avgift ved omsetning m. v. av lær- og pelsvarer m. v.

§ 9. Denne forordning trer i kraft 8 januar 1943.

Oslo 4 januar 1943.

E. Blehr.

4 janr. **Forordning.** (Forsyningsdepartementet.)

Endring i Administrasjonsrådets forskrifter om framstilling, omsetning og bruk av metaller av 9 august 1940.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer bestemmes:

I.

I Administrasjonsrådets forskrifter om framstilling, omsetning og bruk av metaller av 9 august 1940 skal § 5, punkt 4, lyde slik:

Beholdningsoppgave skal deretter innsendes ved slutten av hvert kalenderkvarartal. Hver oppgave gjelder kalenderkvartalets siste hverdag og skal være postlagt innen den 3dje i måneden etter kvartalskiftet.

II.

Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 4 januar 1943.

E. Blehr.

4 janr. **Skrivelse** fra Innenriksdepartementet.

Med dette godkjennes med enkelte redaksjonelle endringer vedtak av ordføreren i Vang herred, Hedmark fylke, 29 september og 10 desember 1942 om vedtekt for herredet til bygningslovens § 57.

Vedtekten lyder så:

1. For oppmåling og kartlegging av grunn inntil 1 000 m² betales kr. 20. For alle eiendommer over 1 000 m² betales i tillegg hertil kr. 3 pr. påbegynt 1 000 m².
2. For gjenpart av målebrev betales kr. 10. For påtegning eller attest kr. 4.
3. Vitnet betales med kr. 5.
4. Betalingen påhviler rekvirenten.

Rettelser.

1942.

Side 1006. Lov til vern om folkeætten.

1. For denne lov er — hva det ved trykningen i Lovtidend ble oversett — titelen rettelig: Lov n.r. 1 til vern om folkeætten.
2. I lovens § 1 er på 3dje linje det siste ord ved en trykkfeil blitt til «forpleiningsdriften» istedenfor rettelig: for plantningsdriften.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.